

พริกขี้หนู

“คริสตจักรที่ 5 สามัคคีธรรม”

สุเจตน์ ทยดี

ประมาณปี พ.ศ.2435 ดร.แมคกิลวารี หรือที่ชาวบ้านทั่วไปในภาคเหนือนิยมเรียกว่า “พ่อครู หลวง” เป็นมิชชันนารี (1) คนแรกที่เข้ามาสำรวจและเผยแพร่พระกิตติคุณ (2) ที่จังหวัดแพร่โดยใช้รูปแบบการเผยแพร่ที่สามารถเข้ากับชาวบ้านในท้องถิ่นได้ดี เริ่มจากพ่อครูหลวงได้ใช้วิชาการแพทย์สมัยใหม่ของท่าน ช่วยรักษาโรคภัยให้แก่ชาวบ้าน ซึ่งในสมัยนั้นชาวบ้านยังรักษาโรคด้วยวิधिแผนโบราณ ใช้น้ำสมุนไพรเป็นหลัก และยังเชื่อฟังหัวเรื่องภูตผี

แต่เมื่อพ่อครูหลวงใช้น้ำสมุนไพรรักษาชาวบ้าน ก็หายขาดอย่างรวดเร็ว ทำให้ชาวบ้านเกิดเลื่อมใสศรัทธาในตัวท่าน จึงเปิดโอกาสเหมาะให้ท่านชักนำชาวบ้านเข้าเชื่อในพระเยซูคริสต์ พิสูจน์ให้เห็นทั้งการกระทำและเผยหลักฐานที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรว่า พระเยซูมีฤทธิ์อำนาจเหนือปีศาจ ประจวบจังหวะขณะนั้น ชาวบ้านชาวเมืองกำลังตกอยู่ในภาวะเบื่อบ่าทุกข์ คือว่า “ผีคำ (ข่มเหง) บนคนคำลุ่ม” อีกทั้งเกิดวิกฤตการณ์ขาดแคลนอาหารอย่างหนัก เนื่องจากฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล คณะมิชชันนารีได้แสดงน้ำใจจนข้าวสารเดินทางรอนแรมมาไกลนำมาแจกจ่ายแก่พี่น้องชาวเมืองแพร่ และแสดงความรักความห่วงใยของพระเยซูให้ประจักษ์ ปรากฏการณ์เหล่านี้ได้แฝงฝังสู่จิตใจชาวบ้าน ในที่สุดก็มีผู้ยอมรับเชื่อและประกาศตัวเป็นคริสเตียนหรือศิษย์ของพระเยซูคริสต์อย่างเปิดเผยนับสิบ ๆ คน

ปี พ.ศ.2456 ครอบครัวมิชชันนารี ดร.ซี.อาร์.คาเรนเดอร์ ได้ย้ายจากเมืองลำปางมาประจำที่เมืองแพร่ ท่านได้ร่วมกับคนไทยที่เป็นคริสเตียน ออกประกาศพระกิตติคุณอย่างจริงจังต่อเนื่องตามหมู่บ้านต่าง ๆ ใช้วิธีการที่เป็นกันเองและง่าย ๆ เข้ากับชาวบ้าน ซึ่งรูปแบบการประกาศพระกิตติคุณในสมัยก่อนนั้นเริ่มจากการกางเขนหรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “ผ้าตูป” พักในหมู่บ้าน แล้วใช้ภาพม้วนเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า สอนหรืออธิบายให้ชาวบ้านฟัง บางครั้งอาจมีการฉายสไลด์ที่เรียกกันว่า “ภาพกระด้างหรือหนังกระด้าง” ซึ่งสร้างความตื่นตื้นตันใจแก่ชาวบ้านยิ่งนักเหตุเพราะสมัยก่อน ไม่มีภาพยนตร์เคลื่อนไหวนำมาให้ชมกันมากเหมือนสมัยปัจจุบันชาวบ้านสมัยนั้นรับฟังเรื่องพระเยซู พระเจ้าด้วยการบอกเล่ามากกว่าจะอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นแผ่นปลิวและหนังสือ เหตุเพราะคนอ่านออกเขียนได้ยังมีน้อยคนนับตัวได้ มิชชันนารีเข้าประกาศพระกิตติคุณในหมู่บ้านใดประมาณ 4-5 วันหมู่บ้านนั้นก็จะมีทั้ง

ผู้ที่สนใจมาฟังและผู้ที่ต้องด้านตลอด เมื่อได้ศึกษาประวัติการเผยแพร่คริสตศาสนาในภาคเหนือในหลาย
แ่งมุมแล้ว จะพบว่ากลุ่มที่ชอบฟังการประกาศพระกิตติคุณแบบกลางแจ้งมากที่สุดเป็นกลุ่มเด็ก ๆ

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้เผยแพร่สู่หมู่บ้านพันเชิง ซึ่งก่อนนั้นขึ้นกับตำบลป่าแดง
อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ต่อมาเปลี่ยนมาขึ้นกับตำบลขอแสนจนถึงปัจจุบันผู้ตัดสินใจรับเชื่อพระเยซูคริสต์
คนแรกของหมู่บ้านแห่งนี้是孩子อายุเพียง 12 ปีชื่อ นายหมื่น นันทิยา นายหมื่นเป็นบุตรชายของ นาย
ทองอินทร์ นางแก้ววรรณ นันทิยา ซึ่งมีบุตรธิดารวม 8 คนได้แก่ 1.นางแก้ว ยะพันเชิง 2.นายหมื่น นัน
ทิยา 3.นายคำมูล นันทิยา 4.นายปิ่น นันทิยา 5.นางคำ นวลจันทร์ 6.นายแสน นันทิยา 7.นายเป็ง นันทิยา 8.
นายบุญทา นันทิยา ถ้าจะสืบสาวขึ้นไปแล้วนายทองอินทร์หรือเจ้าทองอินทร์ บิดาของนายหมื่น เป็น
บุตรของเจ้าหนาน “กันทียะแม่เจ้าแก้วลังกา” หรือที่เรียกว่าอีกนามหนึ่งว่า “แม่เจ้าพะวะ” ล้วนเป็นเชื้อ
สายเจ้าหลวงเมืองแพร่ทั้งสิ้น

หลังจากนายหมื่นรับเชื่อเป็นคริสเตียนแล้ว ก็ได้้นำความที่รับฟังรับรู้มาแล้วถ่ายทอดแก่บุคคล
ในครอบครัว เริ่มจากบิดามารดา พี่น้อง ซึ่งถูกต่อต้านบ้าง แต่ปราศจากอุปสรรคใด ๆ ต่อมา นายหมื่น
ได้เข้าทำงานกับมิชชันนารีที่ในตัวเมืองแพร่ ทำหน้าที่ลูกหาบและพ่อครัว (กูก) จึงมีโอกาสรับฟังคำ
สอน อัครชีวิตประวัติของพระเยซู เรื่องพระเจ้าสร้างโลกพระเจ้ายกบาปผิดให้พ้นจากมนุษย์โดยทางพระ
เยซูคริสต์ ทำให้นายหมื่นเข้าใจลึกซึ้ง ถึงกับพามิชชันนารีเดินทางมาเยี่ยมครอบครัวของคนที่บ้านพัน
เชิงเป็นประจำ ซึ่งการเดินทางสมัยนั้น ส่วนใหญ่เดินเท้า มีฐานะมีระดับก็ใช้ม้า ไม่มีรถโดยสารประจำ
ทางเล่นรับ-ส่งผู้โดยสารเหมือนสมัยนี้ ในที่สุดครอบครัวของนายหมื่นยอมรับเชื่อพระเยซูคริสต์
ประกาศตัวเป็นคริสเตียนอย่างเปิดเผยทั้งหมด

จากนั้น พระกิตติคุณได้แผ่กว้างไปยังบ้านใกล้เคียง มีผู้รับเชื่อที่บ้านพันเชิงเพิ่มอีก 3
ครอบครัว และที่หมู่บ้านป่าแดงห่างไกลออกไปประมาณ 1.5 กิโลเมตรอีก 1 ครอบครัว การนมัสการ
พระเจ้าในระยะแรกเริ่มอาศัยบ้านสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปครั้งมีคริสเตียนลูกหลานเพิ่มมากขึ้น
ความจำเป็นในการจัดหาสถานที่นมัสการเป็นกิจลักษณะจึงเกิดขึ้น

วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2483 กลุ่มคริสเตียนบ้านพันเชิง จึงเลื่อนตัวขึ้นเป็น “หมวดคริสเตียน”
ถือเป็นสาขาหนึ่งของคริสตจักรที่ 1 แพร่กิตติคุณ ซึ่งเป็นเหมือนคริสตจักรแม่ (อยู่ห่างจากหมู่บ้านพันเชิง
ไปทางทิศตะวันตกประมาณ 8 กิโลเมตรปัจจุบันตั้งอยู่ที่ถนนยันตรกิจโกศล ตรงข้ามสุสานจีน)

คริสตจักรที่ 1 แพร่กิตติคุณได้ประกอบพิธีสถาปนา ผู้ปกครอง (ศพ.) ทองอยู่ ธรรมวรรณ เป็น
ศาสนาจารย์และดำรงตำแหน่งศิษยาภิบาลของคริสตจักรด้วย ซึ่งท่านได้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญใน
การฟุ่มเฟือยดูแลหมวดคริสเตียนบ้านพันเชิง อีกทั้งมีบุคคลอีกหลายคน เข้ามามีบทบาทในการดูแลเอาใจ
ใส่เช่น ดร.โทมัส,ศาสนาจารย์ กิลลี,ดร.อีซี.คอร์ท,ดร.ซีอาร์.คาเรนเตอร์,ศาสนาจารย์ ดร.เอส.พี.เฟิล,

ศาสตราจารย์ เอช.เกย์หลอด น็อกซ์,ดร.วาร์ลปาก,ผป.หลุม พันธพวงค์,ผป.ธรรมลังกา ส่วนบุญ, ผป.ทองอินทร์ นันทिया,ผป.อินตา เมืองธรรม,ผป.เป็ง นันทिया, ฯลฯ

สมาชิกของหมวดคริสเตียนบ้านพันธิงเพิ่มจำนวนขึ้นตามลำดับ ในที่สุดก็ตกลงกันว่าต้องสร้างอาคาร โบสถ์เป็นสถานที่ประกอบศาสนกิจและศาสนพิธี ผป.อินตา เมืองธรรม ได้มอบที่ดินส่วนหนึ่งให้ใช้สร้างอาคาร โบสถ์เล็ก ๆ ขนาดกว้าง 12 สอก ยาว 16 สอก (2 สอกเท่ากับ 1 เมตร) ปลูกต้นไม้ มุงสังกะสีริมลำธารเล็ก ๆ ที่มีน้ำใสไหลตลอดปี รมครีมน้ำดอกไม้ใหญ่ เรียกกันว่า “โรงสวด” หรือ “โบสถ์น้อย” ในวันอาทิตย์ก็ใช้ฆ้องเล็กตีมูมูเรียกสมาชิกให้มาประชุมนมัสการกันเด็กชายหญิงจะมาที่โรงสวดแต่เช้า นั่งน้ำสลดบนม้านั่งไม้ยาวจากนั้นผู้ทำหน้าที่สอนจะนำร้องเพลง อธิษฐาน ฟังคำบรรยายเรื่องพระเจ้า ซึ่งจะใช้ภาพสีสวยเป็นม้วน ๆ หรือรูปติดกระดาน เป็นสื่อการสอน เด็ก ๆ ชอบใจกันมาก ประกอบกับสภาพโรงสวดเป็นที่เปลี่ยวหลังเล็ก ๆ มีชานยื่นออกมาด้านทิศเหนือนิดหนึ่ง มีบันไดพาดขึ้นตรงชานนี้ทำให้บรรยายกาศคล้ายนิทานในจินตนาการของเด็ก ๆ หรือผู้ใหญ่เรียนรู้เรื่องพระเจ้าในวันอาทิตย์เรียกว่า “รวีวารศึกษา” ผู้สอนเรียกว่า “ครูรวี”

ต่อมา เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยฝ่ายนาซีเยอรมันนี่เปิดฉากรบนองเลือดขึ้นในภูมิภาคยุโรป แล้วขยายผลเข้าสู่ทวีแอฟริกาตะวันออกเอเชียญี่ปุ่นก็เปิดแนวรบเป็นสงครามมหาเอเชียบูรพา จึงประเทศไทยเข้าสู่ภาวะสงครามด้วย มิชชันนารีในประเทศไทยต่างหนีกลับไปประเทศของตนส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งอพยพครอบครัวไปลี้ภัยในพม่า ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ส่งผลกระทบต่อหมวดคริสเตียนบ้านพันธิงคือมีคริสเตียนหลายคนเลิกเชื่อพระเยซู หันกลับไปนับถือภูตผีและศาสนาเดิมคริสเตียนที่ยังมั่งคั่งก็ถูกคุกคามต่าง ๆ นานาทั้งจากทางราชการไทย ทหารญี่ปุ่นและกลุ่มผู้ต่อต้านพระคริสต์ ดังที่ ผป.ดวงดี นันทिया ผู้นำสำคัญคนหนึ่งของหมวดคริสเตียนบ้านพันธิงได้เล่าเหตุการณ์ตอนหนึ่งว่า

“เดือนธันวาคม พ.ศ.2484 ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเทศนาอยู่ในโบสถ์หลังเดิม มีตำรวจ 2 นายมานั้น หลังจากการนมัสการยุติลงแล้ว ตำรวจได้จกรายชื่อผู้เข้านมัสการ, นับเงินถวายแล้วเชิญข้าพเจ้าไปที่สถานีตำรวจในตัวเมืองแพร่ ส่งตัวให้นายร้อยเวรสอบปากคำ ซึ่งนายร้อยเวรผู้นั้นได้ถามข้าพเจ้าว่าทำไมนับถือศาสนาคริสต์? ข้าพเจ้าตอบว่า เพราะประเทศไทยให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา จะนับถือศาสนาอะไรก็ได้ นายร้อยเวรผู้นั้นขู่ข้าพเจ้าว่า คนที่นับถือศาสนาคริสต์ หมดสิทธิเข้ารับราชการเป็นตำรวจและทหาร แต่จะถูกส่งตัวไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกาโน่น ข้าพเจ้าจึงอธิบายเหตุผลให้นายร้อยเวรเข้าใจ ในที่สุดเขาก็ปล่อยข้าพเจ้า แต่ได้กำชับว่าครั้งต่อไปถ้ามีการประชุมอีก ขอให้แจ้งหรือรายงานให้เจ้าหน้าที่ทราบก่อน ยังมีอีกหลายเหตุการณ์ที่ทดลองข้าพเจ้า พร้อมการข่มเหงคุกคามเพื่อให้ข้าพเจ้าเลิกเชื่อถือในพระเยซู เลิกเป็นคริสเตียนแต่ข้าพเจ้ายังยืนหยัดอยู่ได้ ตั้งใจแน่วแน่ว่า ขอยอมแบกไม้กางเขนติดตามพระเยซูในฐานะสาวกของพระองค์ ดีกว่าเลิกเป็นคริสเตียน....”

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติ โดยฝ่ายอักษะประกอบด้วยเยอรมนี, อิตาลีและญี่ปุ่นพ่ายแพ้ยับเยิน ครอบครัวของศาสตราจารย์ เอช.เกย์ ลอร์ด น็อกส์ ก็กลับจากสหรัฐอเมริกามาประจำที่จังหวัดแพร่อีกครั้ง ในเวลาเดียวกัน คริสเตียนที่หนีรอดจากภัยสงคราม ต่างตื่นตัวประกาศพระกิตติคุณอย่างจริงจังแบบที่ว่า “ชีวิตนี้อุทิศเพื่อพระคริสต์” เป็นเหตุให้มีผู้กลับใจรับเชื่อในพระเยซูคริสต์เพิ่มอีกหลายครอบครัว แล้วโตวันโตคืนสามารถรับผิดชอบดูแลบริหารกิจการของหมวดเป็นอย่างดี คริสตจักรที่ 1 แพร่กิตติคุณอันเป็นคริสตจักรแม่ เห็นว่าควรจะให้แยกตัวออกไปดำเนินงานเองได้แล้ว จึงทำเรื่องเสนอภาคและสภาคริสตจักรในประเทศไทย ปรากฏว่า ทั้งภาคทั้งสภาฯ เห็นดีเห็นงามไปด้วย ดังนั้นในวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ.2491 หมวดคริสเตียนบ้านพันเชิงก็เปลี่ยนสภาพเป็น “คริสตจักรที่ 5 สามัคคีธรรม” ศาสตราจารย์พวง อรรถกฤษณ์ ประธานสภาคริสตจักรฯ เป็นผู้ประกอยพิธีสถาปนาเป็นคริสตจักร มีแขกเหรื่อร่วมพิธีมากมายอาทิ ผป.ดำรง สารสมุทรประธานภาคที่ 4 แพร่-อุตรดิตถ์, ศาสตราจารย์ทองอยู่ ธาราวรรณ

วันเวลาผ่านไป อาคารโบสถ์หรือโรงสวดหลังเดิม ก็ผุพังตามสภาพกาล อีกทั้งบริเวณคับแคบไม่สะดวกต่อการประกอบศาสนพิธีและศาสนกิจ ผู้นำคริสตจักรที่ 5 จึงเห็นพ้องต้องกันว่า จำเป็นต้องปลูกสร้างอาคารถาวร แต่ปัญหามีว่าจะจัดหาที่ดินได้อย่างไร? ที่ไหน? เพราะที่ดินที่จะใช้ปลูกสร้างอาคารถาวรต้องมีลักษณะกว้างขวางและเข้าออกสะดวก ผู้นำคริสตจักรได้แจ้งเรื่องให้สมาชิกทราบพร้อมหนุนใจให้ช่วยกันอธิษฐานขอจากพระเจ้า ในที่สุด พระเจ้าก็ตอบคำอธิษฐาน มีคนหนึ่งเสนอขายที่ดินแปลงใหญ่ให้ในราคา 4,00.-บาท ถึงตอนนี้ทั้งผู้นำทั้งสมาชิกต่างกระตือรือร้นหาเงินเพื่อปลูกสร้างอาคารถาวร ได้เงินส่วนหนึ่งจากคริสเตียนคริสตจักรที่ 1 แพร่กิตติคุณ จากเงินของคริสตจักรที่ 5 ที่เก็บสะสมไว้ จากคริสตชนและจากที่อื่น ๆ อีกหลายแห่ง

ผู้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญในการวิ่งเต้นสร้างอาคารโบสถ์ถาวรมีหลายท่านเช่น ผป.เป็ง นันทิยา, ผป. แส่น นันทิยา, ผป.ปิ่น กระจ่างแก้ว, ผป.หมื่น นันทิยา, ผป.บุญทา นันทิยา, ผป.แก้ว นวลจันทร์ ฯลฯ ผืนที่ดินที่ซื้อไว้เป็นที่นา มีน้ำท่วมขังมากในฤดูฝนสมาชิกคริสตจักรจึงสละแรงกาย แรงใจและกำลังทรัพย์ ช่วยกันขุดดินถมที่ให้สูง ซื่อหินดินกรวดทรายและวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างครั้นทุกสิ่งพร้อมแล้ว ก็มอบหมายให้คริสเตียนชาวจีนชื่อนายชาน เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างจนแล้วเสร็จ ทำพิธีเปิดอาคารโบสถ์ หลังใหม่เมื่อปี พ.ศ.2495

อาคารโบสถ์ถาวรหลังใหม่รองรับพันธกิจมานานถึง 40 ปี จึงเกิดชำรุดเสียหายบ้างเป็นธรรมดา คณะกรรมการคริสตจักรที่ 5 สามัคคีธรรม ก็ลงมติให้ปรับปรุงซ่อมแซมใหม่ 2 ครั้ง ครั้งแรกคือหลังคากระเบื้องธรรมดาออกเปลี่ยนเป็นกระเบื้องซีแพคที่ทันสมัยสวยงาม ทนทานกว่า ครั้งที่สอง ทูบพื้นเดิม

ออก แล้วเทพื้นใหม่ปูกระเบื้องเคลือบ จนกลายเป็นสถานที่นมัสการพระเจ้าอลังการแห่งหนึ่งในภาคที่ 4 แพร่-อุตรดิตถ์

คริสตจักรที่ 5 สามัคคีธรรม เดิมใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ ข้อมูลเมื่อปี พ.ศ.2535 ระบุว่า มีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 209 คน แยกเป็นชาย 96 คน หญิง 113 คน แยกย่อยออกเป็นสมาชิกสมบรูณ์ที่ผ่านพิธีบัพติศมา (3) จำนวน 162 คน เป็นชาย 76 คน หญิง 86 คน สมาชิกสำรอง 47 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 27 คน มีผู้ปกครองทั้งหมด 17 คน แบ่งเป็น 2 ประเภทได้แก่ผู้ปกครองประจำการ 5 คน ผู้ปกครองนอกประจำการ 12 คน มัคคานายก 5 คน

โครงสร้างของคริสตจักรที่ 5 ประกอบด้วย สมาชิกสมบรูณ์กับสมาชิกสำรอง รวมตัวกันเป็นคริสตจักร หรือนัยหนึ่งก็คือ คณะสัปบุรุษ นั่นเอง คณะสัปบุรุษจะเลือกตั้งผู้บริหารคริสตจักรเรียกว่า “คณะธรรมกิจ” องค์ประกอบ ของคณะธรรมกิจประกอบด้วย ประธาน, รองประธาน, เลขานุการ, ผู้ช่วยเลขานุการ, เกร็ดญิก, ผู้ช่วยเกร็ดญิก, ประธานอนุกรรมการต่าง ๆ (แล้วแต่จะแบ่งหน้าที่) เช่น คณะผู้ปกครอง, คณะมัคคานายก, คณะสตรี, คณะอนุชน, คริสเตียนศึกษา, เซลล์กรู๊ปหรือการศึกษาพระคริสตธรรมตามบ้าน, แผนกอธิษฐาน, แผนกสุสานคริสเตียน, แผนกทรัพย์สินคริสตจักร เป็นต้น

พันธกิจภายในคริสตจักรประกอบด้วย การนมัสการภาคเช้า-บ่าย, การนมัสการเนื่องในโอกาสพิเศษต่าง ๆ การศึกษาพระคริสตธรรมหรือที่เรียกรวิวารศึกษา แยกตามอายุและวิชา, กลุ่มย่อยศึกษาพระคริสตธรรมตามบ้าน (เซลล์กรู๊ป), การประชุมอธิษฐานในคืนวันพุธ, การประชุมและนมัสการของคณะต่าง ๆ, การเขียนเขียนสมาชิกคริสตจักร โดยคณะเขียนที่เรียกเป็นศัพท์แสงว่า คณะอภิบาล, กลุ่มหัตถกรรมกรทอง ซึ่งส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้แก่ครอบครัวสมาชิก, พันธกิจภายนอกคริสตจักรประกอบด้วย การเขียนเขียนหนุ่มใจคริสตชนในคริสตจักรต่าง ๆ ในภาคที่ 4 โดยเฉพาะคริสตจักรที่ขาดศิษยาภิบาล เช่น หมวดคริสเตียนบ้านด้าแป้น ตำบลเวียงด้า อำเภอลอง จังหวัดแพร่, การประกาศพระกิตติคุณ, การประสานงานร่วมมือกับองค์กร คริสตจักร หน่วยงาน สถาบันต่าง ๆ การร่วมมือสนับสนุนกิจการหรือโครงการต่าง ๆ ของหมู่บ้านและราชการตามโอกาสที่เหมาะสม

คริสตจักรที่ 5 สามัคคีธรรม มีผู้ทำหน้าที่เป็นศิษยาภิบาล หรือผู้ที่ดูแลฟูมฟักเอาใจใส่คริสตสมาชิกนี้ ศาสนาจารย์อนันต์ สุวรรณทะ ทำหน้าที่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2514-2515, ศาสนาจารย์มาลัย ไชยมูล ตั้งแต่ปี 2517-2520 ศาสนาจารย์อนันต์ สุวรรณทะ มาเป็นศิษยาภิบาลอีกครั้งตั้งแต่ปี 2520-2521 อาจารย์อินหวัน อินตะสิน นักศึกษาฝึกงานจากศูนย์พระคริสตธรรมพะเยา มาฝึกงานในปีพ.ศ.2522, อาจารย์ประดิษฐ์ ชาวสำน ตั้งแต่ปี 2527-2528, อาจารย์ธีรพันธ์ ขอบใจ ทำหน้าที่ตั้งแต่ปี 2529 จนถึงทุกวันนี้

ปัจจุบัน คริสตจักรที่ 5 สามัคคีธรรมสังกัดภาคที่ 4 แพร่-อุตรดิตถ์ สภาคริสตจักรในประเทศไทย ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ที่ 3 ตำบลช่อแฮ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

ที่มา : ข่าวคริสตจักร สภาคริสตจักรในประเทศไทย, ปีที่ 64 ฉบับที่ 548 กุมภาพันธ์ 1996, หน้า 41-43.